

MISTER MULLINER OF DE VERHALEN VAN
EEN VISSER

EEN WERKSTUK VAN BART PEPERMANS

MEI 2012

Mister Mulliner of de verhalen van een visser (Bart Pepermans)

Er zijn weinig mensen op deze aardkloot aan wie ik geen "neen" kan zeggen. Doch ze bestaan en Kris Smets is er één van. Mijn hoofd was waarschijnlijk nog niet helemaal helder toen ik op een septembermorgen in mijn mailbox de vraag kreeg om eens een lezing voor te bereiden over Mr. Mulliner. Enerzijds mijn vertroebelde geest en de vooropgestelde deadline van de eerste dinsdag van mei anderzijds, deden mij in de val trappen om onmiddellijk toe te happen. Om reeds in de sfeer van de Mullinerverhalen te komen, kan ik dit het best als volgt verwoorden: stel U voor, ik in het vel en de schubben van een nietsvermoedende karper die voor zich in het water een malse made ziet zwemmen. Ik hap toe en de hemelse smaak van de lekkernij gaat onmiddellijk over in een verscheurende pijn die begint bij mijn lip en die zich al snel verspreidt over mijn graten, schubben en alles wat daar tussenin zit. Even later hang ik aan de haak en voel ik me "beetgenomen" als de eerste de beste die mij op 1 april op zijn rug krijgt gespeld!

Waar ben ik aan begonnen: 41 Mullinerverhalen, 43 rechtstreekse verwanten van Mr Mulliner en nog een korf vol aangetrouwde familieleden die in deze verhalen de meest ongelooflijke gebeurtenissen veroorzaken of meemaken. Om er toe te komen dat in deze nest een moederkat haar jongskes nog zou herkennen, moet er enige structuur in het geheel gebracht worden. Tevens moet ik U reeds op voorhand verwittigen dat U nooit in het tijdsbeslag van deze lezing alles kan te weten komen over de Mulliners en dat naar alle waarschijnlijkheid, de mensen die nog enige notie hadden over deze tak van de Wodehouseverhalen, na afloop van deze uiteenzetting nog meer vertroebeld en verward zullen zijn dan tevoren. Eigenlijk had ik beter de raad van Stephen Fry in acht genomen wanneer men hem vroeg het werk van Wodehouse te analyseren: "*You don't analyse such sunlit perfection, you just bask in its warmth and splendour.*"

1. Het ontstaan

Er zijn verschillende bronnen die ons wat meer kunnen vertellen over het vermoedelijke ontstaan van het personage Mr. Mulliner, zijn vruchtbare familiestamboom en de stamgasten in zijn stamcafé "De Rustende Hengelaar". Het moge ons verbazen dat Wodehouse een figuur heeft gecreëerd die eigenlijk zelf nooit een hoofdrol heeft gespeeld in een kortverhaal of een roman (met uitzondering in het kortverhaal "Alfred and George" een later verhaal uit 1966 verschenen in het boek "Plum Pie"). Anders dan bij de bedenkers van Morse en Witse, heeft Wodehouse ook nooit de voornaam van dit personage blootgegeven. We weten wel dat er voor het eerst

Reggie Pepper "Rallying Round Old George" (1912) *The Strand*
Mr Mulliner gaat naar Monte Carlo met mijn Geige

sprake is van de Mulliners in 1066 in de publicatie "The Peerage of England, Scotland and Ireland or The Ancient and Present State of the Nobility" waarin we letterlijk terugvinden dat William de Molines één van de nobele aanhangers was van Willem de Veroveraar. Hij was de 18de in rij wat belangrijkheid betreft voor onze Willem! Zijn zoon Adam Molines huwde met Annota, enige dochter en erfgename van Benedict Gernet, Lord of Speak. Het "spreken" of vertellen heeft Mr. Mulliner, als afstammeling van de Sieur de Moulinières, dus van geen vreemden.

Mr. Mulliner krijgt dus in alle verhalen de rol als verteller toebedeeld, een beetje vergelijkbaar met "The Oldest Member" in de golfverhalen. Maar waarom juist Mr. Mulliner? Je moet weten dat het eerste Mr. Mulliner boek, "Meet Mr. Mulliner" (in het Nederlands vertaald als "Getapte verhalen" met negen kortverhalen), verscheen in 1926. Op dat moment was de Psmith-saga al lang verleden tijd, de Blandings-saga was nog niet uitgewerkt (enkel in Something Fresh uit 1915 en in Leave it to Psmith uit 1923 was er al even sprake van) en in het voorwoord van "The World of Mr Mulliner" uit 1972, een werk dat alle Mullinerverhalen verzamelt, zegt Wodehouse zelf dat hij enerzijds eens iets anders wou dan altijd maar weer de fel gesmaakte Jeeves en Woosterverhalen en dat hij anderzijds zelf vindt dat deze kortverhalen tot de gemakkelijkste behoren die hij ooit heeft geschreven.

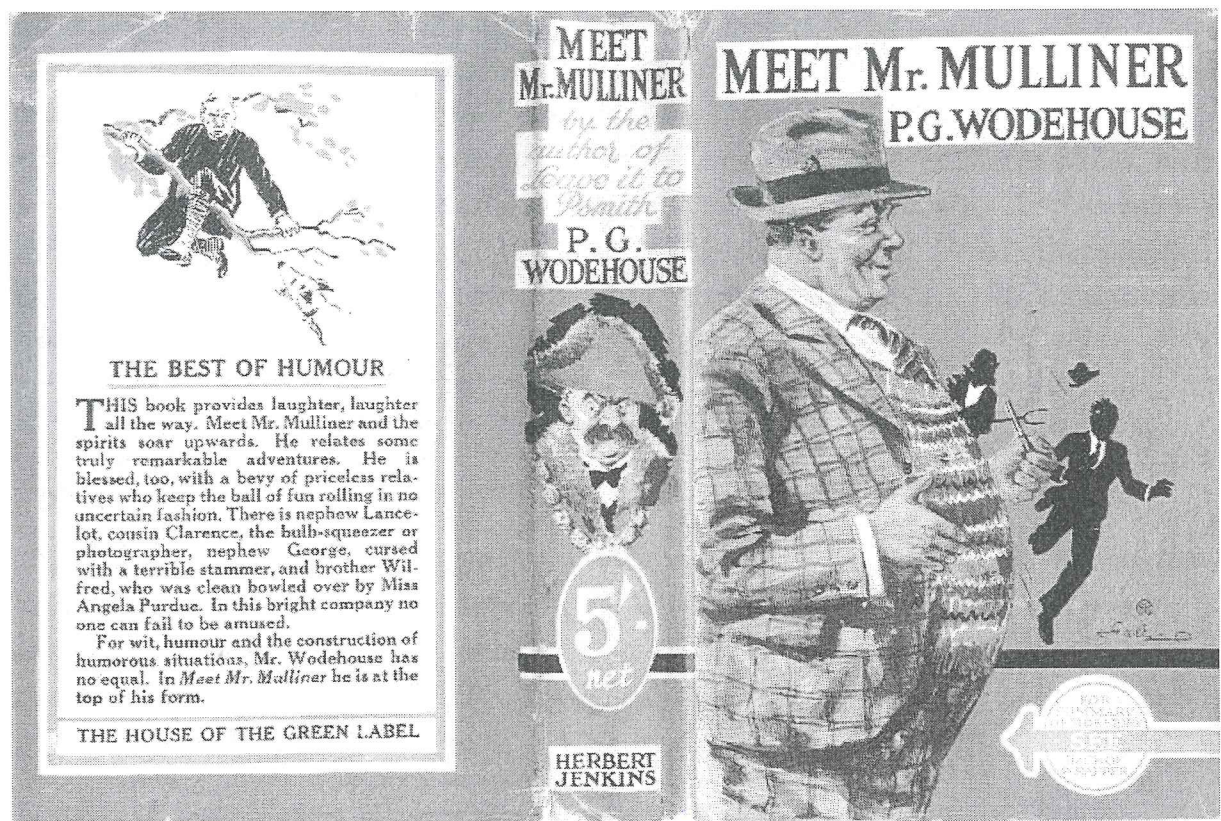
Voor velen situeert het beste werk van Wodehouse zich tussen 1920 en 1935. Het is in elk geval de periode die het meest vruchtbaar is voor Wodehouse wat betreft zijn kortverhalen. 37 van de 41 Mulliner kortverhalen zijn geschreven tussen 1926 en 1937. Niet toevallig was dit decennium ook een bloeiperiode voor de tijdschriften waarin deze kortverhalen verschenen vooraleer ze te boek werden gesteld:

"American", "Colliers", "Cosmopolitan", "Ellery Queen", "Liberty", "Playboy", "Saturday Evening Post" en "Strand" waren met name de magazines waarin de Mullinerverhalen eerst verschenen. Eind dertiger jaren, mede door de teloorgang van de tijdschriftenindustrie, leek ook de eerste bloeiperiode van de kortverhalen voorbij.

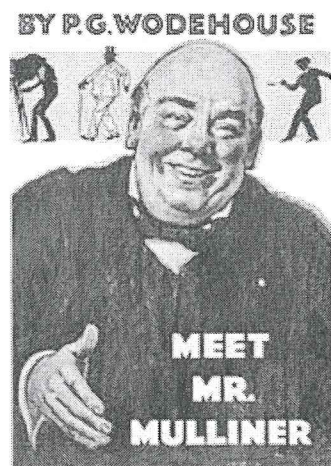
Wodehouse zelf vertelde dat de Mullinerverhalen vanzelf en met een minimum aan moeite uit zijn oude typemachine rolden. *"It was like finding money in the street... the stuff came pouring out as if somebody had turned a tap. I am, as a rule, a thousand-words-at-a-sitting man, but with Mulliner it was more like half a story before lunch."*

"Meet Mr Mulliner" (1927), "Mr Mulliner Speaking" (1929) en "Mulliner Nights" (1933) waren de eerste brouwsels die uit de tapkraan vloeiden en bevatten elk negen kortverhalen. De andere verhalen verschenen in de bundels "Blandings Castle" (1935), "Young Men in Spats" (1936), "Lord Emsworth and Others" (1937), "Eggs, Beans and Crumpets" (1940), "A Few Quick Ones" (1959) en "Plum Pie" (1966).

Nog een anekdote over de eerste cover van "Meet Mr Mulliner" (UK first print door Herbert Jenkins) vond ik terug in "Yours Plum", verzamelde brieven van Wodehouse door Frances Donaldson. Hierin staat een brief uit 1945 van Wodehouse aan William Townend waarin hij zijn misnoegdheid over deze cover laat blijken: *"I sometimes wish I were one of those dignified birds whose books come out in grey wrappers with the title and author's name on them and nothing else. God may have forgiven Herbert Jenkins for the jacket of "Meet Mr Mulliner, but I never shall."*

Zoals U kan zien is de US first edition cover van Doubleday Doran uit 1928 niet veel beter. Het lijkt wel of het hier om een boek over Winston Churchill gaat!

2. Het concept

Eigenlijk is het uitgangspunt van Wodehouse geniaal: reeds in het eerste kortverhaal "The Truth About George", krijgt de lezer in de eerste dertig regels het hele opzet voorgeschoteld:

(LEES DE EERSTE DERTIG REGELS: *"Er zaten twee mannen in de gelagkamer van "De Rustende Hengelaar" toen ik er binnenkwam. De ene, zoals ik uit zijn onderdrukte, opgewonden toon en brede gebaren opmaakte, zat de ander iets te vertellen. Ik kon niets horen behalve zo af en toe 'De grootste die ik ooit van mijn leven gezien heb!' en 'Wel zó groot!' In een dergelijke omgeving was het echter niet moeilijk de rest erbij te denken, en toen de tweede man, die me toevallig aankeek, naar me knipoogde met een soort luimige droefheid in zijn blik, glimlachte ik vol sympathie terug. Dit had de uitwerking dat zich tussen ons beiden een band vormde, en toen de eerste man zijn verhaal verteld had en wegging, kwam de ander aan mijn tafeltje zitten alsof hij gehoor gaf aan een uitnodiging van mijn kant.*

'Wat kunnen sommige mensen toch verschrikkelijk liegen,' zei hij joviaal.

'Vissers nemen het nooit zo nauw met de waarheid,' antwoordde ik.

'Dat was geen visser,' zei mijn metgezel. 'Dat was onze dokter. Hij zat me te vertellen over zijn nieuwste geval van waterzucht. Overigens' – hij klopte me ernstig op mijn knie- 'u moet geen geloof hechten aan wat er altijd over vissers verteld wordt. De traditie heeft hen nu eenmaal in een kwaad daglicht gesteld. Ik vis zelf ook, en ik heb nog nooit van mijn leven gelogen.'

Dat kon ik best geloven. Hij was een korte, gezette, goedige man van middelbare leeftijd, en wat me het eerst aan hem opviel, was de uitzonderlijke, kinderlijke oprechtheid van zijn oogopslag. Hij had grote, ronde, eerlijke ogen. Ik zou zonder enige aarzeling aandelen in een oliemaatschappij van hem gekocht hebben."

Het opzet is dus meteen duidelijk en geldt bijna voor elk Mullinerverhaal:

1. Het verhaal begint in de "ik" of "wij" vorm. Er wordt door iemand in de gelagkamer (bar-parlour) van de pub een meestal ongelooflijk of ongeloofwaardig vertelsel naar voor gebracht.
2. Mr. Mulliner, die in eerste instantie niet in het gesprek is betrokken, weet zich op één of andere manier te mengen en neemt ongemerkt het verhaal over.
3. Hij is zelf een visser, dus men heeft de neiging de verhalen van vissers met een korrel zout te nemen.

Sporting Club of Monte Carlo that he first involved that amusing and very convenient way of alluding to a little company gathered round the bar of a public-house when the characters have not been introduced and names are at a discount. He leaned over one evening and asked me: 'Who is that long, sandy Gin and Tonic on the corner stool?' A month or so later, in the first of a series of new stories, I noticed with a chuckle that the mixed company in a public-house were all alluded to as 'a whisky and soda' or 'a brisk-looking gin and tonic' or 'a pint of bitter' or 'a weary-looking sherry'.

Op technisch vlak verschilt een kortverhaal natuurlijk enorm van een roman. Daar het verhaal beperkt is tot een aantal bladzijden, dient de plot eenvoudig te zijn en laat het geen nevenplots of veel uitdiepingen toe. De humor zit hem daardoor vaak in de plot zelf. Door Wodehouse werd dit "situatiehumor" genoemd. Wanneer dit niet het geval is, moet een eerder zwakke plot gered worden door de humor die dan in de schrijfstijl zelf zit verweven. Wodehouse zelf en een heleboel van zijn bewonderaars, prefereren de situatiehumor waarbij de humor in de plot zit. Typische voorbeelden van dit genre zijn "Honeysuckle Cottage" en "Cats Will Be Cats", het eerste uit "Meet Mr Mulliner", het tweede uit "Mulliner Nights". Anderen houden er meer van wanneer het accent ligt op het absurde en de soms bijna dwaze schrijfstijl. Zo komt het bij wijlen hilarische effect in "The Fiery Wooing of Mordred" ("Young Men in Spats") bijna volledig van het gebruik van uitdrukkingen zoals bv. "tiddly-iddly-umpty-ay". Ook in "The Knightly Quest of Mervin" ("Mulliner Nights") moet het komisch gebruik van taal de gammele plot verdoezelen: *"The Quest" The Strand - Cosmopolitan: Freddy Widgeon.*

'Tell me, Clarice' he said, 'Why is that you spurn a fellow's suit? I can't for the life of me see why you won't consent to marry a chap. It isn't as if I hadn't ask you often enough. Playing fast and loose with a good man's love is the way I look at it.'

And he gazed at her in a way that was partly melting and partly suggestive of the dominant male. And Clarice Mallaby gave one of those light, tinkling laughs and replied:

'Well, if you really want to know, you're such an ass.'

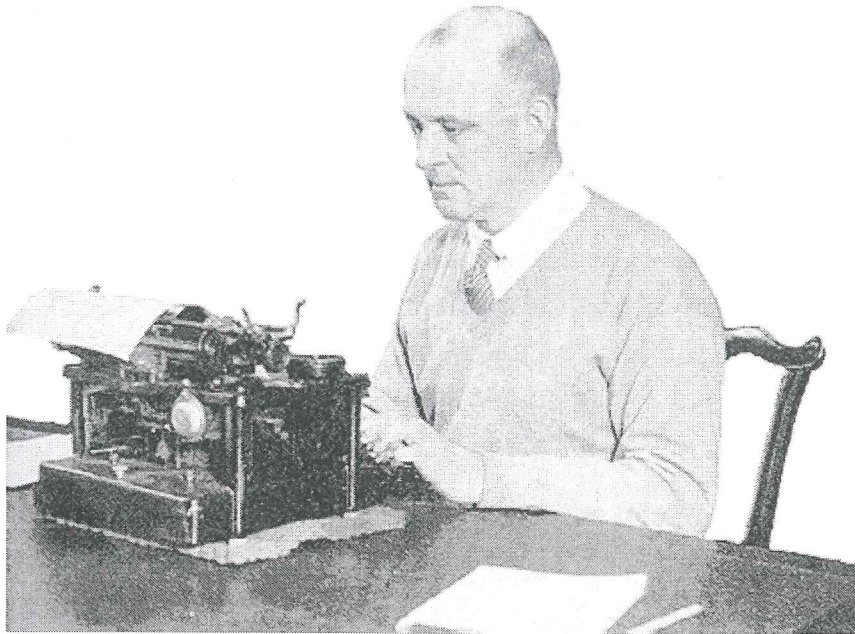
Mervyn could make nothing of this. 'An ass? How do you mean an ass? Do you mean a silly ass?'

'I mean a goof,' said the girl. 'A gump. A poop. A nitwit and a returned empty. Your name came up the other day in the course of conversation at home, and mother said you were a vapid and irreflective guffin, totally lacking in character and purpose.'

'Oh?' said Mervyn. 'She did, did she?'

'She did. And while it isn't often that I think along the same lines as mother, there –for once- I consider her to have hit the bull's eye, rung the bell, and to be entitled to a cigar or coconut, according to choice. It seemed to me what they call the mot juste.'

Het leukst zijn natuurlijk de kortverhalen waar Wodehouse erin slaagt een combinatie van een sterke plot en komisch taalgebruik uit zijn Monarch typemachine te toveren. Daarvan is wellicht "Mulliner's Buck-U-Uppo" ("Meet Mr Mulliner") een mooi voorbeeld.

Stel U voor: Augustine Mulliner, één van de neven van Mr Mulliner, is een jonge, aimabele hulppredikant, die zich door iedereen laat doen en op zijn kop laat zitten. Tot wanneer hij met de post een elixir krijgt toegestuurd van zijn tante. Buck-U-Uppo, een tonicum dat onmiddellijk wordt opgenomen in de rode bloedlichaampjes, en Augustine wist zelfs niet dat hij rode bloedlichaampjes had! Door telkens een dessertlepel in te nemen, twee per dag zelfs, wordt hij zelfverzekerd en assertief. Eindelijk durft hij voor zichzelf opkomen, zelfs tegenover zijn bazige huishoudster Mrs Wardle, die de avond te voren al door Augustine op haar plaats was gezet wegens het ontbreken van een warmwaterkruik in zijn bed!

He was still singing when Mrs Wardle entered with a dish.

'What's this?' demanded Augustine, eyeing it dangerously.

'A nice fried egg, sir.'

'And what, pray, do you mean by nice? It may be an amiable egg. It may be a civil, well-meaning egg. But if you think it is fit for human consumption, adjust that impression. Go back to your kitchen, woman; select another; and remember this time

that you are a cook, not an incinerating machine. Between an egg that is fried and an egg that is cremated there is a wide and substantial difference. This difference, if you wish to retain me as a lodger in these far too expensive rooms, you will endeavour to appreciate.'

Aan het eind van het verhaal, nadat Augustine dank zij het tonicum een heleboel obstakels op zijn weg heeft overwonnen, ontvangt hij een brief van zijn oom Wilfred Mulliner, de maker van het brouwsel. Hierin vermeldt hij dat zijn vrouw per ongeluk het verkeerde elixir heeft opgestuurd (niet de 'A' versie, maar de sterkere 'B' vorm). Het betreft hier namelijk een zeer sterk drankje dat hij in opdracht van de Radja's van India had gebrouwen en dat er de olifanten tijdens de tijgerjacht moest van weerhouden als angsthazen naar huis te galopperen bij het zien van de eerste de beste tijger. Dankzij de strikt beperkte dosis van één koffielepel per dag voor een volwassen olifant, kon deze dikheid zijn koelbloedigheid bewaren bij het oog in oog staan met een tijger in de jungle. Vermits in volgende kortverhalen waarin het goedje opnieuw opduikt, verschillende Mulliners dit heilzaam vocht met glazen tegelijk plachten in te nemen, valt het niet te verwonderen dat regelmatig standbeelden roos worden geschilderd en bisschoppen nachtclubs frequenteren, gekleed in Sindbad de Zeeman kostuums!

Het verhaal "Mulliner's Buck-U-Uppo" sluit af met een telegram van Augustine als antwoord op de brief van zijn oom: "*Letter received. Send immediately, Cash on Delivery, three cases of the 'B'*"

3. De stamboom

In deze korte lezing de volledige stamboom van de Mulliners uit de doeken doen is onbegonnen werk. Ik zal me beperken tot de belangrijkste takken en twijgen van deze boom!

Wie zeker niet tot deze stamboom behoort is Miss Postlewaith, de welgemanierde, ervaren en efficiënte barmeid van de Rustende Hengelaar die in haar vrije momenten graag naar premières gaat van nieuwe shows of zich terugtrekt in haar kamer vergezeld van een doos caramellen en een goed boek.

Mr Mulliner heeft twee broers: Wilfred: een man begiftigd met een uitzonderlijk verstand dat hij voornamelijk aanwend om een aantal uitvindingen te schenken aan de wereld van cosmetica, toiletartikelen en tonica! Naast het legendarische Buck-U-Uppo tonicum, probeerde hij ook zijn Raven Gypsy Face Cream uit op het gezicht van zijn aanstaande Angela Purdue, waardoor ze onmiddellijk veranderde in een wit-bruin gevlekt schepsel wat haar de bijnaam "The Spotted Princess of the Fiji Islands" opleverde. Geen nood, zijn Snow of the Mountains Lotion zorgde ervoor dat hij zijn

geliefde Angela toch nog voor het altaar kon brengen met een gezicht zo egaal bruin als een antieken walnoten tafel!

Joseph: de tweede broer, die enkel in het kortverhaal "The Castaways" optreedt en die enkel op zijn palmares kan schrijven dat hij de vader is van Bulstrode Mulliner, die naar California trekt om als scriptschrijver te gaan werken voor de legendarische Perfecto-Zizzbaum Motion Picture Corporation.

Hier kunnen we even terzijde opmerken dat de settings voor de Mullinerverhalen zeer verschillend zijn. Wodehouse laat zijn Mullinerpersonages opdraven zowel in het idyllische Engelse "cottage-decor" als in de Amerikaanse showachtergrond. Wellicht speelde ook mee dat de uitgever zijn boeken bijna tegelijkertijd uitbracht in Amerika en in Engeland.

Verder telt de Mullinerstruik: 14 "cousins" (kind van een oom of tante)

20 "nephews of nieces" (kind van een broer of zus)

1 oom en nog een aantal niet gedefinieerde familieleden

Neef **Archibald Mulliner:** is belangrijk in menig opzicht! Hij maakt samen met zijn geliefde Aurelia Cammerleigh zijn opwachting in drie Mullinerverhalen en wordt vernoemd in een vierde. Hij is ook een Mulliner die lid was van de Drones Club, waardoor dus door Wodehouse een eerste verbinding gemaakt wordt met de Jeeves en Woosterverhalen. Tony Ring geeft in zijn "Millennium Wodehouse Concordance VOL 2" de volgende beschrijving van Archibald Mulliner:

"Admittedly one of the less gifted Mulliners. Even at the Drones Club, where the average intellect is not high, it was often said of Archibald that, had his brain been constructed of silk, he would have been hard put to it to find sufficient material to make a canary a pair of cami-knickers."

And then he falls in love with Aurelia Cammarleigh, who lives with a potty aunt who believes Bacon wrote Shakespeare. He suffered once from the emotion of shame when he was sent out into Bond Street by his valet Meadows at the height of the season with odd spats on, and once from an attack of intellectual curiosity. He had one unique and supreme skill: the art of imitating a chicken laying an egg."

Cousin **Lancelot Mulliner**: de 25 jarige zoon van Mr Mulliner's overleden cousin Edward, godvruchtig grootgebracht door de Very Rev Theodore Mulliner, de Dean of Bolsover. De Dean wordt kort na elkaar twee keer ontgoocheld door zijn neef wanneer Lancelot besluit zich als portretschilder te gaan vestigen in een studio in Bott Street in Chelsea en nadien verliefd wordt op Gladys Bingley, een dichteres van de vers libre strekking (iemand omschreef free verse of vers libre ooit als "playing tennis without a net") beter gekend als de Sweet Singer of Garbridge Mews. Wanneer de Dean het Episcopaat van Bongo-Bongo in West Afrika wordt aangeboden, vertrouwt hij Lancelot zijn gewijde kat Webster toe! De Dean is ervan overtuigd dat Webster, die gezegend is met een onbesproken en onberispelijk gedrag, het tegengif kan vormen voor het voortdurend blootgesteld worden aan het immorele bohémienbestaan dat elke dag als een gifbeker naar Lancelot's lippen wordt gebracht. Hoe het leven verder gaat in Bott Street, Chelsea "*where Webster's battle-cry was as familiar as the yodel of the morning milkman*", moet U maar eens lezen in de twee kortverhalen over de kat Webster: "The Bishop's Cat" en "Cats Will Be Cats", allebei terug te vinden in "Mulliner Nights".

En zo komen we tot een tweede en belangrijke link met Jeeves en Wooster: Eén van de cousins van Mr Mulliner is namelijk Lady Wickham, waardoor haar dochter **Roberta Wickham** ("**Bobbie**" voor de vrienden als ze er tenminste in slaagt er nog eentje over te houden...) een achternichtje is van Mr Mulliner. Ze treedt op in drie verhalen in "Mr Mulliner Speaking", waarbij we moeten stellen dat (en dat gebeurde nog met Mullinerverhalen, zoals bv. "Honeysuckle Cottage") sommige kortverhalen ook al hadden gediend zonder Mulliner-achtergrond in verschillende magazines. Bobbie Wickham is eigenlijk één van de belangrijkste randpersonages van Wodehouse die hij gebruikte als katalysator tussen verschillende familie- en vriendschapsbanden en die ook de grens overschreed tussen verschillende clusters van personages. Toch was ze, net zoals bv Barmy Fotheringay-Phipps, nooit het hoofdpersonage in een "eigen" roman. Bobbie Wickham was voor Wodehouse een goudklompje om een plot een bepaalde wending te geven. Haar welbepaalde eigenschap om in eender welk rustig voortkabbelend verhaaltje onheil en rampspoed te brengen en een spoor van mentale en fysieke vernieling achter te laten, maakte haar als een juweeltje dat Wodehouse vaak liet schitteren. Haar achtste en laatste kortverhaal "Dudley is Back to Normal" uit 1939 geraakte Wodehouse aan de straatstenen niet kwijt. Saturday Evening Post verwierp het verhaal en Colliers wilde er maar 750 dollar voor geven in plaats van de

gebruikelijke 3000 dollar. Zelf wilde Wodehouse het verhaal terugtrekken en hij schreef naar zijn zaakwaarnemer Paul Reynolds dat dit nu het resultaat was van na lange tijd nog eens een kortverhaal te schrijven dat niet in een kader is geconcipieerd van De Drones of Mr Mulliner. Hij stelde voor om het dan maar te herschrijven als een verhaal verteld door een Crumpet in de Drones Club of door Mr Mulliner. Uiteindelijk verscheen het in 1940 in het magazine "Strand" maar het werd nooit in boekvorm uitgegeven vooraleer het in 1993 werd opgenomen in Tony Ring's "Plum Stones The Hidden Wodehouse".

4. Mulliner quotes

- J. Bashford Braddock, de vreesaanjagende explorator die er in West-Afrika voor gezorgd heeft dat wanneer hij in aantocht is, de struisvogels het hoofd in het zand steken en de neushoorns, toch zelf ook niet de zachtaardigste beesten op deze aarde, zich verstoppen achter een boom en pas terug tevoorschijn komen wanneer hij gepasseerd is, vroeg ooit:

'Did you ever hear what I did to the King of Mgumbo-Mgumbo?'

'I didn't even know there was a King of Mgumbo-Mgumbo.'

'There isn't - now,' said Bashford Braddock.

("Mister Mulliner Speaking" – "The Ordeal of Osbert Mulliner")

- Bij zijn terugkeer uit Australië legt Dudley Finch zijn huidige situatie uit aan Bobbie Wickham:

'I'm engaged...to my godfather's brother's second wife's niece.'

'Doesn't that make you her aunt?'

'Does it? I never thought of that.'

'... Nice girl?'

'Oh, of the best.'

'What's her name?'

'Ellabelle.'

'How perfectly foul.'

'Oh, it's all right. I call her Stinker.'

("Mister Mulliner Speaking" – "The Awful Gladness of the Mater")

- Een andere George Mulliner dan die van het allereerste Mullinerverhaal, maar ook een neef van Mr. Mulliner heeft alle stadia van “katers” of “hangovers” doorlopen. Er zijn er zes:
 - ✓ The Atomic
 - ✓ The Broken Compass
 - ✓ The Cement Mixer
 - ✓ The Comet
 - ✓ The Gremlin Boogie
 - ✓ The Sewing Machine

(“Plum Pie” – “George and Alfred”)

- *Iedereen heeft wel een afkeer voor een of ander huisdier. Zo verafschuwt de ene slakken en de ander kakkerlakken. Egbert Mulliner verfoeide vrouwelijke romanschrijvers.*

(“Mulliner Nights” – “Best Seller”)

- *The brains of members of the Press departments of motion-picture studios resemble soup at a cheap restaurant. It is wiser not to stir them*

(“Blandings Castle and Elsewhere” – “Monkey Business”)

- *‘And my eyes...?’ She hesitated for a word
‘They are not unlike blue oysters,’ said Ignatius, prompting her, ‘which have been dead some time.’*

(“Mr Mulliner Speaking” – “The Man who Gave Up Smoking”)

- *From Cedric’s lips there came a cry like that of some Indian peasant who, wandering on the banks of the Ganges, suddenly finds himself being bitten in half by a crocodile.*

(“Mr Mulliner Speaking” – “The Story of Cedric”)

- *‘Do you believe in ghosts?’ asked Mr Mulliner abruptly.
‘Well,’ I replied, ‘I don’t like them, if that’s what you mean. I was once butted by one as a child.’
‘Ghosts. Not goats.’*

(“Meet Mr Mulliner” – “Honeysuckle Cottage”)

- *‘This is a pretty state of affairs, my daughter helping the foe of the family to fly...’
‘Flee, father,’ corrected the girl, faintly.*

. 'Flea or fly – this is no time for arguing about insects.'

(“Meet Mr Mulliner” – “The Romance of a Bulb-Squeezer”)

- *The fascination of shooting as a sport depends almost wholly on whether you are at the right or wrong end of a gun.*

(“Mr Mulliner Speaking” – “Unpleasantness at Bludleigh Court”)

- **Good Gnus**

(A Vignette in Verse) by Charlotte Mulliner

*When cares attack and life seems black,
How sweet it is to pot a yak,
Or puncture hares and grizzly bears,
And others I could mention;
But in my Animals "Who's Who"
No name stands higher than the Gnu;
And each new gnu that comes in view
Receives my prompt attention.*

*When Afric's sun is sinking low,
And shadows wander to and fro,
And everywhere there's in the air
A hush that's deep and solemn;
Then is the time good men and true
With View Halloo pursue the gnu;
(The safest spot to put your shot
is through the spinal column).*

*To take the creature by surprise
We must adopt some rude disguise,
Although deceit is never sweet,
And falsehoods don't attract us;
So, as with gun in hand you wait,
Remember to impersonate
A tuft of grass, a mountain-pass,
A kopje or a cactus.*

*A brief suspense, and then at last
The waiting's o'er, the vigil past;
A careful aim. A spurt of flame.
It's done. You've pulled the trigger,
And one more gnu, so fair and frail,
Has handed in its dinner-pail;
(The females all are rather small,
The males are somewhat bigger).*

("Mr Mulliner Speaking" – Unpleasantness at Budleigh Court")

5. Besluit

Mogen we met deze rijke schat aan kortverhalen voor ogen, ons de vraag stellen wat nu het beste is? Ooit mocht Wodehouse zelf een verhaal kiezen voor de compilatie "My Funniest Story", waarin verschillende auteurs zelf hun grappigste verhaal mochten plaatsen. Wodehouse koos toen uit al zijn kortverhalen voor "Honeysuckle Cottage", een Mullinerverhaal dat toen het in 1925 voor het eerst werd gepubliceerd, nog geen Mullinerframe had. Voor "The Oxford Book of Humorous Prose" koos Wodehouse voor zijn bijdrage ook een Mullinerverhaal: "From a Detective's Notebook".

Voor Scott Meredith, die de "Best of Wodehouse" uitgeeft, is 'Strychnine in the Soup', het beste Mullinerverhaal.

Tot slot mochten alle leden van verschillende Wodehouse clubs het beste kortverhaal kiezen en de verhalen met de meeste stemmen werden opgenomen in "What Ho! The Best Of P.G.Wodehouse" uit 2000. Voor wat de verhalen uit de Mullinersaga betreft, kregen "Mulliner's Buck-U-Uppo" en "The Rise of Minna Nordstrom" de meeste stemmen.

Wilt U ook nog genieten van de televisiebewerkingen van Mullinerverhalen uit de reeks "Wodehouse Playhouse" (drie reeksen tussen 1974 en 1978), dan kan U via You Tube de volgende afleveringen bekijken:

1. The Reverend Wooing of Archibald (reeks 1 pilot niet op You Tube)
2. The Truth About George (reeks 1 afl 1 wel op You Tube)
3. Romance at Droightgate Spa (reeks 1 afl 2 wel op You Tube)

4. Portrait of a Disciplinarian (reeks 1 afl 3 wel op You Tube)
5. Unpleasantness at Bludleigh Court (reeks 1 afl 4 wel op You Tube)
6. The Rise of Minna Nordstrom (reeks 1 afl 5 wel op You Tube)
7. A Voice from the Past (reeks 1 afl 7 wel op You Tube)
8. Anselm Gets His Chance (reeks 2 afl 1 wel op You Tube)
9. Mr Potter Takes a Rest Cure (reeks 2 afl 2 wel op You Tube)
10. Strychnine in the Soup (reeks 2 afl 3 wel op You Tube)
11. The Nodder (reeks 2 afl 5 wel op You Tube)
12. The Code of the Mulliners (reeks 2 afl 6 wel op You Tube)
13. The Smile that Wins (reeks 3 afl 1 wel op You Tube)
14. Big Business (reeks 3 afl 6 wel op You Tube)
15. Mulliner's Buck-U-Uppo (reeks 3 afl 7 wel op You Tube)

De niet vernoemde afleveringen zijn geen Mullinerverhalen.

'TWILIGHT HAD FALLEN ON THE LITTLE GARDEN OF THE ANGLER'S REST, AND THE AIR WAS FRAGRANT WITH THE SWEET SMELL OF JASMINE AND TOBACCO PLANT. STARS WERE PEEPING OUT. BLACKBIRDS SANG DROWSILY IN THE SHRUBBERY.... IT WAS, IN SHORT, AS A CUSTOMER WHO HAD LOOKED IN FOR A GIN AND TONIC RATHER HAPPILY PUT IT, A NICE EVENING'

Voor het bijeen sprokkelen van de nodige informatie, ben ik in de volgende werken geduikeld:

“Plum Sauce a P G Wodehouse Companion” Richard Usborne

“The Pool of Memory” E. Phillips Oppenheim

“P.G.Wodehouse a Portrait of a Master” David A. Jasen

“P.G.Wodehouse an Illustrated Biography” Joseph Connolly

“Wodehouse” Joseph Connolly

“The Wit and Wisdom of P.G.Wodehouse” Tony Ring

“The Millennium Wodehouse Concordance Vol. 2. Mulliner Wodehouse at the Angler’s Rest” Tony Ring and Geoffrey Jaggard

“Wodehouse at Work” Richard Usborne

“P.G.Wodehouse The Authorized Biography” Frances Donaldson

“Plum Stones – The Hidden P G Wodehouse” Tony Ring and P.G.Wodehouse

“Yours, Plum – The Letters of P.G.Wodehouse” Frances Donaldson

Alle boeken geschreven door P.G.Wodehouse waarin de Mullinerverhalen zijn bij elkaar gebracht.